

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1953 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

F41 b11/00

Nr 34755

Kl. 72 b, 2

Bank Rzemiosła i Handlu
(Poznań, Polska)

W i a t r ó w k a

Patent dodatkowy do patentu nr 34754

Udzielono z mocą od dnia 16 lutego 1949 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do dnia 23 lipca 1963 r.

W patencie nr 34754 opisano wiatrówkę, wyróżniającą się tym, że posiada dwie współosiowo osadzone sprężyny, napinane za pomocą dźwigni przy poruszaniu jej przez strzelca w kierunku do i od siebie.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest dalsze udoskonalenie wiatróvky według patentu głównego nr 34754 w innej odmianie konstrukcyjnej, odznaczającej się zwłaszcza tym, że uchwyt rozrządzający sprężyny jest osadzony na przesuwnej osłonie tych sprężyn, tworząc pewnego rodzaju zamek, podobny do zamka normalnego karabinu, zwłaszcza typu wojskowego.

Napinanie obu sprężyn odbywa się przez przesuwanie do i od siebie całej osłony za pomocą uchwytu.

Na rysunku uwidoczniono dla przykładu wiatrówkę według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok schematyczny urządzenia napinającego w przekroju wzdłuż osi podłużnej, fig. 2 zaś jest przekrojem przykładu wykonania podajnika pocisków w stanie rozwartym.

Lufa wiatróvky 1 osadzona jest w komorze 2, w której osłona 4, zawierająca sprężyny i tłok, przesuwana tam i z powrotem oraz przy odryglowywaniu i zaryglowywaniu obraca się wokół swej osi podłużnej. Do osłony 4 jest trwale przymocowany uchwyt 3. Osłona ta jest zarazem cylindrem dla tłoka 5 i jest zakończona od strony lufy trwale przymocowanym krążkiem 18, z wykonanym np. pośrodku otworem. Scianka 18 przylega szczelnie, gdy sprężyny są napięte i broń nabitą, do talerza

24. Wiatrówka posiada przesuwny tłok 5, znajdujący się najlepiej w przedłużeniu otworu w ścianie 18. Oslona 4 posiada z drugiej strony dno 9. W osłonie 4 jest osadzony przesuwny tłok 5, na który naciskają dwie współosiowo osadzone sprężyny, z których zewnętrzna opiera się o stały opór 8, wewnętrzna zaś dłuższa sprężyna opiera się o dno 9 osłony 4. Przy przesuwie uchwyty 3 w kierunku do siebie osłona 4 zostaje przesunięta w tył, zabierając ze sobą tłok 5 oraz obie sprężyny 6 i 7, przy czym sprężyna 6 zostaje napięta wskutek oparcia o stały opór 8, wewnętrzna zaś dłuższa sprężyna 7 zostaje przy tym ruchu wysunięta otworem 10 w oporze 8. Przy przesuwie do siebie uchwyty 3, występ 12 tłoka 5 zaskakuje przy końcu ruchu osłony 4 do siebie za nosek 11 i zostaje zaczepiony przez urządzenie zaczepowe 13, utrzymując w ten sposób tłok 5 i sprężynę 6 napiętą. Urządzenie zaczepowe 13 posiada ramię 14 zachodzące pod część 16, osadzone obrotowo na dnie 9 osłony 4. Część 16 służy jako bezpiecznik i stanowi ją okrągły grzybek ze ściętym wycinkiem łukowym 28, obracany wokół swojej osi. W celu unieruchomienia tego bezpiecznika przed niepożądanym obrotem posiada on zastrzał lub zastrzały 27. Gdy wycinek 28 znajduje się naprzeciw wystającego z osłony 4 końca dźwigni 14, to osłona 4 ma swobodę ruchu, natomiast chcąc unieruchomić spust 15 obraca się bezpiecznik 16 np. o ćwierć obrotu wokół osi podłużnej osłony i wystający okrągły brzeg bezpiecznika wchodzi w miejsce wycinka łukowego 28 i unieruchamia dźwignię 14.

Odsuwając uchwyt 3 od siebie powoduje się napięcie sprężyny 7 przez dociskanie jej do unieruchomionego tłoka 5, a przez obrót uchwytem 3 wokół osi podłużnej, wprowadza się go w wykrój 21, znajdujący się w komorze 2, zakleszczając w ten sposób i unieruchamiając osłonę 4 w położeniu gotowym do strzału. Przy zwolnieniu bezpiecznika 16 przez obrócenie grzybka i wprowadzenie wykroju 28 w położenie odbezpieczające oraz przez pociągnięcie spustu 15 zwalnia się tłok 5, który zostaje raptownie wyparty rozprężającymi się sprężynami 6 i 7 i wypycha powietrze, znajdujące się między pociskiem 19 a tłokiem 5. Raptownie stłoczone powietrze wypycha z lufy pocisk 19.

W odmianie konstrukcyjnej według fig. 1 pocisk 19 zostaje wypchany z dowolnego zasobnika 20 do wolnej przestrzeni, powstałej po cofnięciu się stożkowej tulejki 17, wyciągniętej talerzem 24, na skutek działania dowolnego urządzenia cofającego talerz 24.

Zasobnik 20 posiada sprężynkę 22, która wciska kolejno po sobie luźno osadzone pociski do podajnika (fig. 1).

Odmiana podajnika, uwidoczniiona na fig. 2 składa się z tulei 17 z wycięciem 23, umieszczonej w talerzu 24, który przy ruchu do siebie uchwyty pod wpływem wypychacza, składającego się z sprężyny 25 i rozpórki 26, zostaje wypchnięty w kierunku strzelca, przy czym skok jego jest ograniczony przez wspomnianą rozpórkę lub rozpórkę np. śruby 26, w ten sposób, że wycięcie 23 staje się zasobnikiem. Pocisk 19 zostaje pod naciskiem sprężyny 22 wsunięty do środka podajnika. Przy końcu ruchu od siebie dźwigni 3, talerz 24 z tuleją zostaje przyciśnięty szczelnie do lufy 1 z znajdującym się w niej załadowanym do strzału pociskiem 19.

Wynalazek niniejszy może być jeszcze w szczególności wykonany odmiennie niż przedstawiono i opisano w niniejszym patencie oraz patencie głównym, bez wykraczania poza ramy wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wiatrówka według patentu nr 34754 o współosiowo osadzonych sprężynach tłoczących, znamienna tym, że sprężyny (6, 7) wraz z tłokiem (5) są umieszczone wewnątrz przesuwniej wraz z uchwytem (3) osłony (4), tworzącej rodzaj zamka i cylindra dla tłoka (5), przy czym sprężyny te są tak osadzone, że są napinane kolejno przy ruchu uchwyty (3) do siebie i od siebie.
2. Wiatrówka według zastrz. 1, znamienna tym, że osłona (4) wykonana w postaci cylindra jest przesuwna wzdłuż swej osi podłużnej i obracalna.
3. Wiatrówka według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że osłona (4) jest osadzona wewnątrz komory (2), posiadającej znany wykrój (21) do zakleszczania uchwyty (3), napinającego sprężyny.
4. Wiatrówka według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że przesuwny wewnątrz osłony (4) tłok (5) w postaci rury posiada występ (12), zaskakujący w urządzenie zaczepowe (13) spustu (15).
5. Wiatrówka według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że posiada bezpiecznik (16), wykonany w postaci grzybka z wycinkiem (28), który po obróceniu go, np. o ćwierć obrotu niewyciętym brzegiem unieruchamia koniec dźwigni (14).
6. Wiatrówka według zastrz. 1 — 5 ze znany do wolnym zasobnikiem pocisków, doprowadzającym pociski do podajnika, znamienna tym, że podajnik jest wykonany w postaci przesuwniej tulejki (17), osadzonej na talerzu (24), samoczynnie odpychanym w chwili suwu osłony (4), przy czym otwór tulei znajduje się w przedłużeniu otworu w czołowej ścianie (18) osłony.

7. Wiatrówka według zastrz. 1 i 6, znamienna tym, że tulejka (17) osadzona w ruchomym talerzu (24), posiada otwór (23) do wprowadzania pocisków oraz urządzenie do samoczynnego przesuwania jej w tył za pośrednictwem np. wypychacza (25, 26) o taką odległość, że otwór (23)

w tulejce (17) umieszcza się dokładnie nad wylotem zasobnika (20).

Bank Rzemiosła i Handlu

Zastępca: Dr Andrzej Au

rzecznik patentowy

